

Arrest

nr. 277 111 van 6 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X, wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder, X en door haar vader, de heer X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en haar dochter X, die verklaren van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. DELHEZ en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Algerijnse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 2 augustus 2018, dienen op 16 augustus 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekers op 25 juli 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar eerste verzoekster wordt gehoord op 24 januari 2022 en tweede verzoekster op 5 oktober 2021.

1.3. Op 22 februari 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen, die voor eerste verzoekster op 22 februari 2022 en voor tweede verzoekster op 23 februari 2022 aangetekend worden verzonden.

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Tenes, wilayat Chlef, de Algerijnse nationaliteit te bezitten en een soennitisch moslima te zijn. Uw vader werkte in Duitsland en toen u twee jaar oud was liet hij u en uw moeder overkomen en verbleef u hier tot uw zesde levensjaar, toen moest u naar school en keerde u naar Algerije terug, waar u uw intrek nam in Tenes bij uw zus K., die gehuwd was. Ook uw zus A. en uw broer woonden er. Toen uw zus A. huwde woonde u soms ook bij haar, ook dit was in Tenes. Op een bepaald moment ging ook K. apart wonen en bleef u achter bij uw broer, N. en diens gezin.

U kreeg thuis geen genegenheid, u diende het huishouden te doen, werd geslagen door uw broer en was vanaf uw zesde slachtoffer van seksuele intimidatie, zowel vanwege de echtgenoot van A. als deze van K., ze raakten u aan op intieme plekken, probeerden u te kussen en te omhelzen, en dit duurde tot u naar het lyceum ging. Ook uw buurman, de vader van uw vriendin, bekeek u op een manier die niet oké was. U zou geprobeerd hebben een einde te maken aan uw leven. Gezien uw ouders in Duitsland verbleven hebt u hen nooit hiervan op de hoogte gebracht, ook uw echtgenoot hebt u hier nooit iets over verteld; u wil niet dat hij hier iets over weet.

In 2006, u studeerde toen aan de universiteit, kreeg u van uw broer te horen dat u diende te huwen met een neef, S., deze was al eens gehuwd geweest maar was intussen gescheiden en had uw broer om uw hand gevraagd. Uw broer was opgezet met dit aanzoek, temeer ze samen ook zaken deden. U was hier helemaal niet voor te vinden, maar spreken met uw broer was onmogelijk daar hij gewelddadig was, dus richtte u zich tot uw vader en gaf te kennen dat u dit niet zag zitten, een houding waarin hij u steunde. U werd niet meer lastiggevallen door uw neef, hij accepteerde dat u studeerde en hieraan voorrang gaf.

Tijdens uw universitaire studies woonde u in de cité van de universiteit in een peda voor meisjes; en in 2009 maakte u via het internet kennis met I.A.C. (CG X; OV X), een Palestijn geboren en getogen in Gaza. In het begin was deze relatie louter vriendschappelijk en vertelden jullie elkaar over jullie problemen.

In 2010 hebt u uw diploma psychologie behaald aan de universiteit van Algiers en vanaf 2011 tot 2014 werkte u een aantal uren per week als administratief medewerkster op een school in Tenes, dit was in kader van een programma om jonge werkzoekenden aan een job te helpen.

Toen u van I. vernam dat hij problemen had in Gaza en zijn familie hem aanraadde te vertrekken, stelde u hem voor zijn kans in Algerije te wagen, een voorstel waar hij in juni 2014 gevolg aan gaf. U sprak een aantal keren met hem af in de hoofdstad Algiers. U had een nicht die kanker had en af en toe vergezelde u haar naar de hoofdstad en zo kon u met I. afspreken. Aanvankelijk, toen hij nog in Gaza verbleef, had u hem niets verteld over het voornemen van uw broer dat u met uw neef diende te huwen daar u schrik had dat hij dan een einde zou maken aan jullie vriendschap, doch toen u in de volgende twee maanden voelde dat hij het serieus met u meende, bracht u hem hiervan op de hoogte.

Begin september 2014 kwam hij naar uw huis, stelde zich voor aan uw broer en gaf hij hem te kennen met u te willen huwen waarop uw broer repliceerde dat u al verloofd was met uw neef; een paar weken later kwam I. opnieuw langs en gaf uw broer aan niet op zijn woord te kunnen terugkomen en u daarenboven ook ouder was dan I.. U werd door uw broer geslagen en er werd u verweten dat u achter zijn rug een relatie had aangeknoopt. Hij verbood u nog te gaan werken. U verwittigde uw vader en hij beloofde uit Duitsland te zullen overkomen. Toen u merkte dat uw broer spoed achter de zaak zette, probeerde u samen met I. overzee te vluchten doch werden jullie opgepakt door de kustwacht en dienden onverrichterzake naar huis terug te keren. Gezien u uw broer had voorgelogen bij uw zieke nicht te zijn, was hij van dit voorval niet op de hoogte.

Intussen was uw vader afgekomen en uw broer gaf hem te verstaan dat hij diegene was die u had opgevoed en hij zijn woord had gegeven. Uw vader was niet echt op zijn gemak want hij wilde zijn zoon niet verliezen, toch steunde hij u en ging hij met u naar Blida waar u op 14 december 2014 officieel bent gehuwd. U en uw vader gingen daarop terug naar huis en uw vader gaf uw broer te kennen dat hij uw

vader bleef en het recht had te beslissen. U woonde toen nog niet samen met uw man omdat uw vader van mening was dat een huwelijkscontract voldoende was om de situatie te kalmeren en drie dagen later vertrok hij terug naar Duitsland. Uw broer wilde het huwelijk echter niet erkennen en sloeg u, eerder zou hij u doden dan dat hij hiermee akkoord zou gaan. Na het vertrek van uw vader mocht u van uw broer het huis niet verlaten. Op 27 december 2014 overleed uw oom en uw broer en diens gezin gingen naar de begrafenis, u maakte van de gelegenheid gebruik om met de bus naar Blida te gaan en daar te gaan samenwonen met uw man in de wijk Banani. Jullie woonden hier een twee maanden en een half samen en u werd zwanger, u ging naar het Ben Boulaid-ziekenhuis voor een echografie. Daar werkte een kennis van de bewuste neef als veiligheidsagent en hij bracht hem van uw adres op de hoogte. Begin 2015 werd uw man aangevallen door uw broer en neef, hij vertelde u niet veel maar toen u hem bebloed zag thuiskomen, wist u hoe laat het was. Via uw zussen wist u dat uw broer u nog steeds in het vizier had en beslisten jullie naar Oran te gaan, jullie bleven er zo'n anderhalve maand en wilden clandestien het land verlaten, wat echter mislukte en rond oktober/november 2015 keerden jullie terug naar jullie woonst in Banani, Blida. Uw zwangerschap werd hier opgevolgd door een Palestijnse gynaecologe, de vrouw van een vriend van uw man. Jullie kenden hier geen problemen doch uit voorzorg verhuisden jullie zo'n maand later naar Biskara, u was op dat moment zes maanden zwanger. Zo'n anderhalve maand voor uw bevalling keerden jullie naar jullie huis in Banani terug en op 25 oktober 2015 bent u in het Ben Boulaid-ziekenhuis bevallen van jullie dochter R., zij heeft de Algerijnse nationaliteit, net zoals u. Vier dagen later werd u uit het ziekenhuis ontslagen en kreeg u onderdak bij de a.G.-familie, woonachtig in Blida en zeer bekend in de regio. Uw man had in uw hoofde hun bescherming gevraagd, doch zelf woonde hij niet bij hen omdat dit 'not done' was. U had nog altijd contact met uw zussen in de hoop dat ze na uw bevalling wat hartelijker zouden worden, doch niets was minder waar. U woonde een aantal maanden bij deze familie en S. wist dat u onder hun bescherming stond. Jullie keerden naar jullie woonst in Banani terug en kenden hier geen problemen. Uw man was soms afwezig omwille van werk en einde 2016 werd hij in het station in de hoofdstad Algiers aangevallen door uw broer en twee kozijnen, op dat moment wist u dat uw zussen elk nieuws overbrachten en u op niemand kon rekenen. De a.G.gaven te kennen jullie in Blida te kunnen beschermen, doch buiten Blida konden ze niets voor jullie betekenen. Uw vader raadde jullie aan Algerije te verlaten. Jullie contacteerden A.A., een smokkelaar, hij nam jullie paspoorten en regelde jullie reis. Op 1 augustus 2018 hebben jullie via de luchthaven in Algiers het land verlaten, doch weet u niet met welke paspoorten jullie reisden. Immers, A.A. had alles geregeld en toonde ook jullie documenten bij het passeren van de controles. Jullie zetten voet aan land op een onbekende bestemming waar jullie werden opgewacht door iemand die jullie in een auto naar België bracht, waar jullie op 16 augustus 2018 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Op 10 oktober 2019 bent u hier in België bevallen van uw zontje, N. (OV XXX), de gemeente heeft uw zontje nog geen nationaliteit toegekend, zo stelt u.

Uw vader is op 4 augustus 2021 overleden, uw moeder verblijft nog in Duitsland.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende stukken neer: Algerijnse identiteitskaart, uw Algerijns paspoort geldig van 11.09.1991 tot 10.09.1996, diploma unief Algiers dd. juni 2010, overlijdensakte vader opgemaakt op 18.08.2021 in Tenes, geboorteakte dochter R., familiefiche burgerlijke stand, attest Palestijnse ambassade in Algerije dat uw dochter van Palestijnse origine is + familiefiche, dd.29.07.2018, medische stukken in hoofde van R. opgemaakt in België, dd.19.06.2019 + 16.07.2019, attest dat u hier een inburgeringscursus heeft gevolgd, dd.18.04.2019, attest dat u Franse les heeft gevolgd, dd.16.10.2018, familiesamenstelling opgemaakt in België, dd.09.11.2019 en 21.09.2021, geboorteakte zontje N., attest van goed gedrag en zeden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land te hebben verlaten uit

een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming te lopen.

Vooreerst wenst het CGVS op te merken dat op zich niet betwist hoeft te worden dat u een moeilijke jeugd hebt gehad en u tot u naar het lyceum ging seksueel geïntimideerd werd door uw beide schoonbroers en uw broer zich wel eens agressief ten aanzien van u opstelde, u zou zelfs geprobeerd hebben een einde te maken aan uw leven, doch een dergelijk gegeven is puur interpersoonlijk/familiaal en heeft geen uitstaans met de Vluchtelingenconventie (CGVS p.5-6).

Wat betreft het gegeven dat u heel kort werd gehouden door uw broer dienen er hoe dan ook toch wel een aantal kanttekeningen te worden geplaatst. Zo was u immers in staat universitaire studies aan te vatten aan de universiteit van Algiers en een diploma te behalen, en dit ondanks uw verklaring dat uw broer dit niet goedkeurde. Bovendien woonde u tijdens uw studies in een peda op de cité van de unief. Dit wijst er toch op dat uw broer niet dusdanig vasthield aan zijn bezwaren en u toch wel enige vrijheid gunde. De mogelijke verklaring dat uw vader u hierin steunde en u in een peda voor meisjes woonde doet hier evenmin afbreuk aan daar uw broer u toch niet op 24 uur op 24 in de gaten kon houden en niet kon uitsluiten dat u in de loop van uw studies een heel andere houding zou aannemen waardoor u tegen hem in opstand zou komen en uw leven een andere wending zou geven (CGVS p.4). Dat u dan ook nog eens bij aanvang van deze studies niet was ingegaan op een huwelijksaanzoek waarvan uw broer een grote voorstander was en zijn woord al had gegeven en u uw studies desondanks kon verderzetten, doet andermaal afbreuk aan het beeld dat u schetst van uw broer (CGVS p.4, 7 + infra). Bovendien hebt u gedurende een aantal jaar gewerkt op een school en alhoewel uit uw verklaringen blijkt dat dit niet voltijds was ('soms kwamen we een halve dag, soms niet'), is dit een vaststelling die andermaal de 'strengheid' van uw broer ondermijnt, temeer u dan ook nog eens aangeeft 'het salaris was niet echt een salaris, gewoon een vorm van hulp', waardoor dit geen argument is dat uw broer over de schreef zou hebben gehaald (CGVS p.4).

Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat de aanzet tot uw vertrek uit Algerije de vrees is die u stelt te koesteren ten overstaan van uw broer en neef daar ze niet opgezet waren met uw huwelijk, doch dit hebt u omwille van onderstaande redenen niet aannemelijk gemaakt.

Zo geeft u aan dat uw neef S. in 2006, bij aanvang van uw universitaire studies, om uw hand had gevraagd en dit met de goedkeuring van uw broer. U contacteerde daarop uw vader en gaf duidelijk te kennen dit niet te zien zitten. U gevraagd wat u tegen uw broer zei, antwoordt u 'ik zweeg, ik kon niet antwoorden want hij is gewelddadig, want als ik zou antwoorden, dan wist ik wat mij te wachten stond. Ik dacht de prioriteit zijn mijn studies en ik wilde niet opstaan tegen hem'. Gevraagd of uw broer, gezien uw zwijgzaamheid, nog probeerde u hiertoe te dwingen, stelt u 'in die periode was het kalm' (CGVS p.4). Gevraagd of S. in dezer nog iets ondernam, geeft u aan dat dit niet het geval was, u had uw studies nog niet afgemaakt en hij had geaccepteerd dat u nog studeerde (CGVS p.5). Gepeild hoe het zat na het behalen van uw diploma (in 2010) antwoordt u 'ik ben een jaar thuisgebleven en dan vroeg ik om gaan te werken en S. zat niet de hele tijd achter mij, dat is pas begonnen toen mijn man mijn hand vroeg' (CGVS p.5). De vaststelling dat zowel uw neef als uw broer u al die jaren op dit vlak ongemoeid lieten, is niet geloofwaardig, temeer u aangeeft dat u sowieso verplicht was met hem te huwen en u uw broer als een gewelddadig persoon afschildert (CGVS p.5). Dat u dan ook nog na het behalen van uw diploma met rust gelaten werd is totaal ongeloofwaardig. Moesten ze er dusdanig op uit zijn u te laten huwen, kan er toch van uitgegaan worden dat ze hiermee niet zouden wachten tot 2014, temeer u dan ook nog eens aangeeft dat deze neef een hoge positie bekleedt binnen de politie wat de nodige contacten met zich meebrengt (CGVS p.9). Daarenboven konden ze toch niet uitsluiten dat u in de loop der jaren wel eens iemand zou leren kennen met wie u een relatie zou aanknopen, temeer u mocht gaan werken, en eventueel het land zou verlaten (CGVS p.4). Het eventuele argument dat uw vader op dat moment nog leefde, en op wiens steun u in dezer kon rekenen, doet hieraan geen afbreuk, hij woonde in Duitsland en kwam maar heel af en toe op bezoek.

Evenmin aannemelijk is uw verklaring dat u na het afsluiten van uw huwelijk niet onmiddellijk met uw man ging samenwonen, doch naar huis én uw broer terugkeerde omdat uw vader dacht dat een huwelijkscontract een voldoende basis was om uw broer te overtuigen of hem op zijn minst te laten berusten in deze zaak (CGVS p.7-8). Het CGVS ziet geen reden waarom u niet onmiddellijk met uw man bent gaan samenwonen en waarom uw vader, die toch moet hebben geweten dat zijn zoon zich hier niet zou bij neerleggen, temeer uw broer hem duidelijk te kennen had gegeven dat hij u had opgevoed en zijn woord aan die neef had gegeven, en hij niet lang in Algerije zou blijven waardoor hij u niet verder zou kunnen beschermen, dit gedacht zou hebben (CGVS p.7). Bovendien maakt het ook deel uit van jullie

cultureel-religieuze traditie om na het volrekken van het huwelijk onmiddellijk intrek te nemen bij de echtgenoot en/of diens familie. Dat u of uw vader ermee zou instemmen hierop een uitzondering te maken, kan moeilijk worden gevolgd.

Wat evenmin overtuigt is het gegeven dat u, nadat uw vader vertrokken was, weliswaar niet opgesloten werd, maar het u verboden was het huis te verlaten of gaan te werken, terwijl uw broer het dan wel opportuun achtte u alleen achter te laten om samen met zijn gezin naar een begrafenis te gaan (CGVS p.8). Hij moet toch beseft hebben dat u de eerst beste gelegenheid zou aangrijpen om het huis te ontvluchten en uw man te gaan vervoegen. U hier dan ook mee geconfronteerd, stelt u dat ze dachten dat u niet zou vluchten, 'ik was altijd zwak en ik had alles opgegeven' (CGVS p.10). Uw uitleg biedt hiervoor geen afdoende verschooning, in het verleden had u immers al eens uw wil kunnen doorzetten om te gaan studeren én was uw situatie nu wel degelijk anders dan vroeger, u was nu immers een getrouwde vrouw die u een leven met haar partner wenste uit te bouwen.

Evenmin kan het overtuigen dat uw broer u nog via uw zussen te kennen zou hebben gegeven dat u of naar huis moest terugkomen of gedood zou worden en hij er daarenboven ook mee dreigde uw echtgenoot te doden (CGVS p.8). Het is toch totaal niet logisch dat uw broer zou gedacht hebben dat deze dreigementen u ertoe zouden aanzetten uw man in de steek te laten en naar huis terug te keren. Door dergelijke uitspraken te doen verkeek hij iedere kans op slagen, dat behoeft geen verdere uitleg en ondermijnt dan ook verder uw geloofwaardigheid.

In de verdere lijn is het eveneens ongeloofwaardig dat u na uw bevalling op 25 oktober 2015 nog zo'n drie jaar wachtte alvorens het land te verlaten. Het CGVS kan aanvaarden dat u aanvankelijk niet kon reizen vanwege de gezondheidstoestand van jullie dochter, u zelf was aanvankelijk ook niet in goede doen, doch kan er toch van uitgegaan worden, gezien de door u geschetste context, dat jullie al eerder zouden zijn vertrokken, temeer uw echtgenoot dan ook nog eens illegaal in het land verbleef (CGVS p.11; CGVS I echtgenoot, p.16-17). Bovendien kan ook de manier waarop jullie gereisd zijn niet overtuigen. Zo weet u niets over de paspoorten waarmee jullie zouden hebben gereisd, noch waar jullie zijn geland, de smokkelaar zou alles hebben geregeld. Gevraagd wat jullie in geval van een controle, die tijdens een dergelijke reis nooit uit te sluiten valt, zouden hebben gedaan komt u niet verder dan te stellen dat 'hij' voor alles zorgde (CGVS p.10; CGVS I echtgenoot p.5-6). Ook dit is ronduit ongeloofwaardig, u geeft aan dat de smokkelaar jullie begeleidde en bijgevolg kon hij, wanneer jullie tegen de lamp zouden lopen, eveneens in de problemen komen. Dat hij jullie dan op zijn minst niet zou hebben voorbereid op de personalia gevoerd in de reisdocumenten, is dan ook ronduit ongeloofwaardig.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan er geen geloof worden gehecht aan de door u beweerde problematiek en dient u de vluchtelingenstatus te worden geweigerd.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De door u neergelegde stukken doen geen afbreuk aan bovenstaande observaties omdat ze betrekking hebben op uw personalia, opleiding, gezinssamenstelling, elementen die hier niet ter discussie staan. Wat betreft de medische stukken neergelegd in hoofde van uw dochter dient opgemerkt dat u zich hiervoor tot de geijkte procedure dient te richten.

Wat betreft het gegeven dat uw echtgenoot de vluchtelingenstatus wordt toegekend dient te worden opgemerkt dat elk verzoek individueel wordt geanalyseerd en beoordeeld. In hoofde van uw dochter R., die de Algerijnse nationaliteit bezit, werd eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog op te merken dat de schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven, zoals gewaarborgd door artikel 8 EVRM, enkel dienstig kan worden aangevoerd wanneer het gezinsleven daadwerkelijk geschonden dreigt te worden. Het is pas op het ogenblik dat aan u daadwerkelijk een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM zich opdringt. Onderhavige beslissing houdt evenwel enkel in dat u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. Deze beslissing bevat geen verwijderingsmaatregel en heeft dan ook niet tot gevolg dat er op

ongeoorloofde wijze wordt ingemengd in uw privéleven of dat u feitelijk gescheiden wordt van uw partner en kinderen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jij, A.C.R.B., bent op 25 oktober 2015 in Blida geboren en hebt de Algerijnse nationaliteit. Je ouders, vader A.C.I. (Palestijnse origine; CG X; OV X) en je moeder B.M. (Algerijnse nationaliteit; CG X; OV X) hebben op 16 augustus 2018 een verzoek om internationale bescherming ingediend.

Op diezelfde datum dienden jouw ouders ook in jouw naam een verzoek om internationale bescherming in. Je vader, die gezien je jeugdige leeftijd in jouw naam gehoord werd, stelt dat je leven in Algerije niet veilig is omwille van de problemen die hij en jouw moeder daar hebben gekend met de broer en de neef van je moeder die gekant waren tegen hun huwelijk. Verder verwijst je vader nog naar je gezondheidstoestand en geeft aan dat de situatie in Algerije niet veilig is.

Ter staving van je verzoek legt je vader medische stukken neer opgemaakt in jouw hoofde en stukken waaruit blijkt dat je hier naar school gaat.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden jou in kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd, rekening houdend met je jeugdige leeftijd, het persoonlijk onderhoud rechtstreeks van je vader, A.C.I., afgenomen die tevens in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen. Bovendien heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die tevens in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van de onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na een grondig onderzoek komt het Commissariaat-generaal evenwel tot de vaststelling dat jij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde, en dit om onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat jouw vader initieel verklaarde ten aanzien van Dienst Vreemdelingenzaken in kader van het indienen van jouw verzoek om internationale bescherming bij de vraag naar je nationaliteit dat je van Palestijnse oorsprong bent, net zoals hij dit ook beweerde bij aanvang van het gesprek op het CGVS, dit terwijl jij, die geboren bent in Algerije en een Algerijnse moeder hebt, wel degelijk de Algerijnse nationaliteit bezit. Jouw vader hiernaar gepeild stelt dan dat jij wettelijk gezien wel Algerijnse bent, doch dat hij, als jouw vader, ervan uitgaat dat je Palestijns bent (CGVS p.3). Ook je moeder verklaarde dat je wel degelijk de Algerijnse nationaliteit bezit en ze jou daar ook bij de gemeente heeft ingeschreven (CGVS moeder p.11). Je vrees dient dan ook ten aanzien van dit land, Algerije, te worden beoordeeld.

Jouw vader baseert jouw vrees op de problemen die hij en jouw moeder in Algerije hebben ondervonden met de familie van je moeder, hieraan kan echter geen geloof worden gehecht en we verwijzen hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing door het CGVS genomen in hoofde van jouw moeder en waarvan een kopie aan je administratief dossier werd toegevoegd.

Wat betreft de verwijzing van je vader naar de algemene veiligheidssituatie in Algerije dient opgemerkt dat dit te vaag en te algemeen is om hier een vrees in de zin van de Conventie uit te kunnen afleiden (CGVS p.4). Wat betreft zijn verwijzing naar je gezondheidstoestand dient opgemerkt dat dit niet ressorteert onder de Conventie en men zich hiervoor dient te richten tot de geijkte procedure (CGVS p.4).

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan jouw de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.

Jouw vader brengt in jouw hoofde geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in jouw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De door jouw vader in jouw hoofde neergelegde documenten doen hier geen afbreuk aan daar deze stukken betrekking hebben op elementen die hier niet ter discussie staan, namelijk je medische problematiek en je scholing.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog toe te voegen dat er in hoofde van jouw moeder eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. In hoofde van jouw vader werd er door het CGVS overgegaan tot de toekenning van de vluchtelingenstatus, dient in dezer te worden opgemerkt dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/9 § 4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de beginselen van behoorlijk bestuur, van het verzorgingsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel betogen verzoekers dat de commissaris-generaal zich niet uitspreekt over het verschil in behandeling tussen de verschillende verzoeken en dat hij zich ertoe beperkt heeft te stellen dat elke asielaanvraag individueel behandeld dient te worden ook al hebben eerste verzoekster en haar echtgenoot elks een verschillende nationaliteit. De artikelen 3 en 8 van het EVRM werden geschonden omdat de leden van eenzelfde gezin verschillend worden behandeld ongeacht het gegeven dat zij over een verschillende nationaliteit beschikken. Zij wijzen erop dat de eenheid van gezin een essentieel recht is van een vluchteling en citeren dienaangaande onder meer uit rechtspraak van de Raad, uit de procedure *guidelines* van het UNHCR en uit rechtsleer. Omdat hen geen internationale beschermingsstatus wordt toegekend, zullen zij het grondgebied moeten verlaten, wat ondenkbaar is nu zij dan hun echtgenoot/vader en minderjarige broer/zoon moeten achterlaten.

In een tweede onderdeel wijzen verzoekers erop dat de commissaris-generaal niet betwist dat eerste verzoekster in Algerije het slachtoffer geweest is van seksuele intimidatie en geweld en dat zij daarom getracht heeft een einde te maken aan haar leven. Er zou geen sprake zijn van enige tegenstrijdigheid, die de geloofwaardigheid van het relaas in twijfel kan trekken. Ten onrechte wordt volgens hen geoordeeld dat het slechts gaat om gebeurtenissen die in gezinsverband hebben plaatsgevonden en geen verband houden met de criteria van het Vluchtelingenverdrag. Verzoekers stellen dat het geweld en misbruik waaraan eerste verzoekster werd blootgesteld te wijten was aan haar geslacht en aan de plaats van vrouwen in de samenleving. Zij legt uit dat zij kon studeren dankzij haar vader, ook al was haar broer hiertegen, dat haar broer de dader is van fysiek, seksueel en psychisch geweld en dat hij haar onder dwang in het huwelijk wilde doen treden. Toen haar vader teruggekeerd is naar Duitsland, kreeg haar broer de volledige beslissingsbevoegdheid over haar. Haar redding in 2006 heeft ze te danken aan haar studies. Zolang haar vader in leven was, kon zij bescherming genieten. Ze stelt dat ze ervoor gekozen had in het geheim te trouwen uit vrees voor haar broer, die haar zou vermoorden. Haar vader zou haar broer pas ingelicht hebben over dit huwelijk na de voltrekking ervan. Ze vervolgt dat ze kon ontsnappen wegens het vertrek van haar broer naar de begrafenis van haar oom. Nu geen twijfel bestaat omtrent het seksuele geweld en intimidatie, dienen haar relaas alsook haar angsten geloofwaardig te worden bevonden. Verwijzend naar verslagen van *Human Rights Watch* wijzen verzoekers erop dat de Algerijnse autoriteiten geen reactie bieden op de gewelddaden en op het psychisch en fysisch geweld. De politie zou vrouwen ontmoedigen om klachten in te dienen en zou daders niet vervolgen. De algemene informatie zou verklaren waarom eerste verzoekster geen klacht heeft ingediend en waarom zij niet getracht heeft om onmiddellijk het huis van haar broer te ontvluchten. Ten slotte verwijzen verzoekers naar een verslag van *Amnesty International* van 2021 waaruit blijkt dat er geen maatregelen worden genomen in het kader van de strijd tegen geweld tegen vrouwen.

3. Nieuwe stukken

Bij het verzoekschrift voegen verzoekers volgende nieuwe stukken:

- Human Rights Watch, *"Your Destiny is to Stay with Him', state response to Domestic Violence in Algeria"*;
- Amnesty International, *"Algérie, Rapport annuel 2021"*, 27 maart 2022;
- Human Rights Watch, *"L'Algérie doit redoubler d'efforts pour mettre fin à la violence domestique"*;
- Beslissingen voor de heer A.C. en zoon.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *"een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie"* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3

van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

De verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op eerste verzoeksters vrees ten aanzien van haar broer en neef. Zij vreest door hen vermoord te worden omdat haar broer en neef niet opgezet zijn met haar huwelijk met een Palestijnse onderdaan.

In de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat hoewel niet betwist hoeft te worden dat eerste verzoekster een moeilijke jeugd heeft gehad en te maken kreeg met seksuele intimidatie, die omstandigheden puur interpersoonlijk en intra familiaal zijn en geen uitstaans hebben met het Vluchtelingenverdrag. Daarenboven stelt de commissaris-generaal dat de strengheid van haar broer, voor wie zij stelt te vrezen, ondermijnd wordt door haar verklaringen waaruit blijkt dat verzoekster i) in staat was universitaire studies aan te vatten aan de universiteit van Algiers; ii) in staat was een diploma te behalen; iii) tijdens haar studies in een peda op de cité van de universiteit verbleef; iv) haar studies kon verderzetten ook al ging ze niet in op het huwelijksaanzoek waarvoor haar broer zijn woord had gegeven; v) een aantal jaren kon werken op een school en vi) hoewel zij verklaarde dat ze het huis niet mocht verlaten van haar broer, zij toch alleen werd gelaten toen hij naar een begrafenis ging, wat al voldoende was om te kunnen vluchten. Vervolgens stelt de commissaris-generaal vast dat verzoekster haar vrees ten overstaan van haar broer en neef naar aanleiding van haar huwelijk met een Palestijnse onderdaan, niet aannemelijk maakt. De commissaris-generaal komt tot de vaststelling dat verzoeksters vrees ongeloofwaardig is op grond van volgende overwegingen i) het is niet geloofwaardig dat haar broer haar jaren ongemoeid zou hebben gelaten; ii) het is niet aannemelijk dat verzoekster na haar huwelijk niet meteen is gaan samenwonen met haar echtgenoot maar nog is ingetrokken bij haar broer, wie zij vreest; iii) het is niet overtuigend dat haar broer, die verzoekster bij hem thuis had opgesloten, haar alleen zou laten en evenmin dat zij dan ook in staat was te vluchten; iv) het is niet aannemelijk dat haar broer zou denken dat zij haar echtgenoot zou verlaten door ermee te dreigen hem te vermoorden; v) het is niet geloofwaardig dat verzoekster na haar bevalling op 25 oktober 2015 nog drie jaar wachtte alvorens het

land te verlaten en vi) de verklaringen omtrent de manier waarop zij uit Algerije zijn gereisd is niet geloofwaardig.

De Raad stelt vast dat verzoekers er niet in slagen voorgaande motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen.

Dat haar huiselijke problemen met haar echtgenoot geen verband houden met de criteria van het Vluchtelingenverdrag wordt door verzoekster niet weerlegd. Zij meent echter – voor het eerst in het verzoekschrift – dat zij op grond van haar geslacht dreigt te worden gevisieerd en daardoor valt binnen het toepassingsgebied van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag.

De Raad stelt hieromtrent vast dat uit dergelijk algemeen betoog geen nood aan internationale bescherming kan blijken. Vooreerst moet worden opgemerkt dat zij haar “vrouw zijn” noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken noch bij het CGVS heeft aangehaald als asielmotief. Indien verzoekster daadwerkelijk meent dat zij enkel omwille van het feit dat zij een vrouw is dreigt te worden gevisieerd of een bijzonder risico zou lopen bij een terugkeer naar Algerije, mag worden verwacht dat zij hiervan reeds van bij het begin van de asielprocedure melding maakt. Het feit dat zij dit niet heeft gedaan, relativeert in ernstige mate haar in het verzoekschrift ontwikkelde vrees.

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (“*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*”; “*Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.*”; “*Depending on the particular circumstances of the case (...)*”, p. 28-29 e.v.). De Raad stelt dienaangaande vast dat verzoekster een volwassen vrouw van 38 jaar is die op geen enkele wijze aantoont dat zij in Algerije werd of zou worden gevisieerd louter omdat zij een vrouw is. Zo blijkt ook dat zij gestudeerd heeft aan de universiteit in Algiers, zij tijdens haar universitaire studies verbleef in een gebouw met andere meisjes en zij haar diploma behaalde in de psychosociale studies in 2010. Daarnaast blijkt dat zij gewerkt heeft in Algerije als administratief medewerker in een school en zij, ook al zou zij problemen hebben gekend met haar broer, steeds gesteund werd door haar vader, die haar zelfs vergezelde zodat zij in het huwelijk kon treden met haar huidige echtgenoot (CGVS verhoor eerste verzoekster, p. 4 en 7). Bovendien was zij in staat om na haar huwelijk met haar echtgenoot samen te gaan wonen en verklaarde zij zelf geen problemen te hebben gekend (CGVS verhoor, p. 8).

Zelfs indien er sprake zou zijn van het ontzeggen van bepaalde rechten en discriminerende bejegening, wat *in casu* op generlei wijzen *in concreto* wordt aangetoond, merkt de Raad op dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhouden. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoekster gaat eraan voorbij dat het haar toekomt om de vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen. Het louter aanhalen dat zij tot de sociale groep van vrouwen behoort volstaat niet om in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. De loutere verwijzing naar algemene rapporten gevoegd bij het verzoekschrift omtrent huiselijk geweld tegen vrouwen volstaat evenmin om de nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

De Raad oordeelt in navolging van de commissaris-generaal dat de verklaringen van verzoekster, dat zij in haar kinderjaren te maken kreeg met seksuele intimidatie en niet goed werd behandeld door haar broer en door de echtgenoten van haar zussen niet beschouwd kunnen worden als daden van vervolging voorzien in artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag. Bovendien dient hierbij worden opgemerkt dat de commissaris-generaal terecht oordeelde dat de zelfredzaamheid en onafhankelijkheid waarvan verzoekster getuigt gelet op haar studies, behaalde diploma, verblijf in een peda op de universiteit, tewerkstelling, goede relatie met haar vader en haar bekwaamheid om in het huwelijk te treden met een persoon die zij zelf heeft uitgekozen, in schril contrast staan met haar verklaring als zou zij geen bewegingsvrijheid hebben gekregen of krijgen van haar broer. Het door haar geschetste profiel van haar broer klemt des te meer met de eenvoud waarop zij haar broer kon ontvluchten. Dat zij alleen werd gelaten terwijl haar broer aanwezig was op een begrafenis en die gelegenheid al volstond om uit het huis waar zij werd opgesloten te vluchten, is geenszins geloofwaardig rekening houdend met het door haar geschetste profiel van haar broer en ondermijnt de ernst van haar vrees.

Uit voorgaande blijkt afdoende dat verzoeksters haar vrees voor vervolging, omdat zij zou behoren tot een sociale groep van vrouwen die te maken krijgt met geweld, geenszins aantoonbaar.

Waar verzoekers erop wijzen dat de eenheid van het gezin een essentieel recht is en dat de weigeringsbeslissingen tot gevolg hebben dat ze gescheiden worden van hun echtgenoot/vader en zontje/broer, die erkend werden als vluchteling, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar gemotiveerd wordt dat elk verzoek individueel dient te worden geanalyseerd en beoordeeld. Immers, het doel van het verzoek om internationale bescherming bestaat er niet uit om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).

Noch de Vreemdelingenwet, noch richtlijn 2011/95/EU voorziet, dit in tegenstelling met wat verzoekers uit deze richtlijn, rechtspraak, rechtsleer en uit de proceduregids van het UNCHR menen te kunnen afleiden, in een automatisch afgeleide beschermingsstatus op basis van de internationale beschermingsstatus van een familielid.

In dit kader kan worden gewezen op artikel 23 van de voormelde richtlijn, artikel waarnaar verzoekers *nota bene* zelf verwijzen. Dit artikel stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan worden gehouden maar bepaalt geenszins dat familieleden van een persoon die internationale bescherming geniet eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus enkel en alleen omdat zij familie zijn van de betrokken persoon. De gezinsleden van de persoon die internationale bescherming geniet die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, kunnen bovendien aanspraak maken op de in de artikelen 24 tot en met 35 genoemde voordelen (waaronder een verblijfstitel), overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid.

Ieder verzoek om internationale bescherming wordt afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

Uit het voorgaande volgt dat aan verzoekers geen internationale bescherming kan worden verleend louter en alleen omdat hun echtgenote/vader en zoon/broer internationale bescherming verkregen heeft in België.

Verzoekers dienen, teneinde aanspraak te kunnen maken op de toekenning van een internationale beschermingsstatus aldus *in casu* en *in concreto* aan te tonen dat er in hunner hoofde een persoonlijke en individuele nood aan internationale bescherming voorhanden is, waartoe zij in gebreken blijven. Verzoekers zijn niet in staat de volgende motieven, die de Raad pertinent en draagkrachtig acht, te weerleggen waardoor zij integraal overeind blijven en luiden als volgt: *“Vooreerst wenst het CGVS op te merken dat op zich niet betwist hoeft te worden dat u een moeilijke jeugd hebt gehad en u tot u naar het lyceum ging seksueel geïntimideerd werd door uw beide schoonbroers en uw broer zich wel eens agressief ten aanzien van u opstelde, u zou zelfs geprobeerd hebben een einde te maken aan uw leven, doch een dergelijk gegeven is puur interpersoonlijk/familiaal en heeft geen uitstaans met de Vluchtelingenconventie (CGVS p.5-6).*

Wat betreft het gegeven dat u heel kort werd gehouden door uw broer dienen er hoe dan ook toch wel een aantal kanttekeningen te worden geplaatst. Zo was u immers in staat universitaire studies aan te vatten aan de universiteit van Algiers en een diploma te behalen, en dit ondanks uw verklaring dat uw broer dit niet goedkeurde. Bovendien woonde u tijdens uw studies in een peda op de cité van de unief. Dit wijst er toch op dat uw broer niet dusdanig vasthield aan zijn bezwaren en u toch wel enige vrijheid gunde. De mogelijke verklaring dat uw vader u hierin steunde en u in een peda voor meisjes woonde doet hier evenmin afbreuk aan daar uw broer u toch niet op 24 uur op 24 in de gaten kon houden en niet kon uitsluiten dat u in de loop van uw studies een heel andere houding zou aannemen waardoor u tegen hem in opstand zou komen en uw leven een andere wending zou geven (CGVS p.4). Dat u dan ook nog eens

bij aanvang van deze studies niet was ingegaan op een huwelijksaanzoek waarvan uw broer een grote voorstander was en zijn woord al had gegeven en u uw studies desondanks kon verderzetten, doet andermaal afbreuk aan het beeld dat u schetst van uw broer (CGVS p.4, 7 + infra). Bovendien hebt u gedurende een aantal jaar gewerkt op een school en alhoewel uit uw verklaringen blijkt dat dit niet voltijds was ('soms kwamen we een halve dag, soms niet'), is dit een vaststelling die andermaal de 'strengheid' van uw broer ondermijnt, temeer u dan ook nog eens aangeeft 'het salaris was niet echt een salaris, gewoon een vorm van hulp', waardoor dit geen argument is dat uw broer over de schreef zou hebben gehaald (CGVS p.4).

Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat de aanzet tot uw vertrek uit Algerije de vrees is die u stelt te koesteren ten overstaan van uw broer en neef daar ze niet opgezet waren met uw huwelijk, doch dit hebt u omwille van onderstaande redenen niet aannemelijk gemaakt.

Zo geeft u aan dat uw neef S. in 2006, bij aanvang van uw universitaire studies, om uw hand had gevraagd en dit met de goedkeuring van uw broer. U contacteerde daarop uw vader en gaf duidelijk te kennen dit niet te zien zitten. U gevraagd wat u tegen uw broer zei, antwoordt u 'ik zweeg, ik kon niet antwoorden want hij is gewelddadig, want als ik zou antwoorden, dan wist ik wat mij te wachten stond. Ik dacht de prioriteit zijn mijn studies en ik wilde niet opstaan tegen hem'. Gevraagd of uw broer, gezien uw zwijgzaamheid, nog probeerde u hiertoe te dwingen, stelt u 'in die periode was het kalm' (CGVS p.4). Gevraagd of S. in dezer nog iets ondernam, geeft u aan dat dit niet het geval was, u had uw studies nog niet afgemaakt en hij had geaccepteerd dat u nog studeerde (CGVS p.5). Gepeild hoe het zat na het behalen van uw diploma (in 2010) antwoordt u 'ik ben een jaar thuisgebleven en dan vroeg ik om gaan te werken en S. zat niet de hele tijd achter mij, dat is pas begonnen toen mijn man mijn hand vroeg' (CGVS p.5). De vaststelling dat zowel uw neef als uw broer u al die jaren op dit vlak ongemoeid lieten, is niet geloofwaardig, temeer u aangeeft dat u sowieso verplicht was met hem te huwen en u uw broer als een gewelddadig persoon afschildert (CGVS p.5). Dat u dan ook nog na het behalen van uw diploma met rust gelaten werd is totaal ongeloofwaardig. Moesten ze er dusdanig op uit zijn u te laten huwen, kan er toch van uitgegaan worden dat ze hiermee niet zouden wachten tot 2014, temeer u dan ook nog eens aangeeft dat deze neef een hoge positie bekleedt binnen de politie wat de nodige contacten met zich meebrengt (CGVS p.9). Daarenboven konden ze toch niet uitsluiten dat u in de loop der jaren wel eens iemand zou leren kennen met wie u een relatie zou aanknopen, temeer u mocht gaan werken, en eventueel het land zou verlaten (CGVS p.4). Het eventuele argument dat uw vader op dat moment nog leefde, en op wiens steun u in dezer kon rekenen, doet hieraan geen afbreuk, hij woonde in Duitsland en kwam maar heel af en toe op bezoek.

Evenmin aannemelijk is uw verklaring dat u na het afsluiten van uw huwelijk niet onmiddellijk met uw man ging samenwonen, doch naar huis én uw broer terugkeerde omdat uw vader dacht dat een huwelijkscontract een voldoende basis was om uw broer te overtuigen of hem op zijn minst te laten berusten in deze zaak (CGVS p.7-8). Het CGVS ziet geen reden waarom u niet onmiddellijk met uw man bent gaan samenwonen en waarom uw vader, die toch moet hebben geweten dat zijn zoon zich hier niet zou bij neerleggen, temeer uw broer hem duidelijk te kennen had gegeven dat hij u had opgevoed en zijn woord aan die neef had gegeven, en hij niet lang in Algerije zou blijven waardoor hij u niet verder zou kunnen beschermen, dit gedacht zou hebben (CGVS p.7). Bovendien maakt het ook deel uit van jullie cultureel-religieuze traditie om na het volrekken van het huwelijk onmiddellijk intrek te nemen bij de echtgenoot en/of diens familie. Dat u of uw vader ermee zou instemmen hierop een uitzondering te maken, kan moeilijk worden gevolgd.

Wat evenmin overtuigt is het gegeven dat u, nadat uw vader vertrokken was, weliswaar niet opgesloten werd, maar het u verboden was het huis te verlaten of gaan te werken, terwijl uw broer het dan wel opportuun achtte u alleen achter te laten om samen met zijn gezin naar een begrafenis te gaan (CGVS p.8). Hij moet toch beseft hebben dat u de eerst beste gelegenheid zou aangrijpen om het huis te ontvluchten en uw man te gaan vervoegen. U hier dan ook mee geconfronteerd, stelt u dat ze dachten dat u niet zou vluchten, 'ik was altijd zwak en ik had alles opgegeven' (CGVS p.10). Uw uitleg biedt hiervoor geen afdoende verschooning, in het verleden had u immers al eens uw wil kunnen doorzetten om te gaan studeren én was uw situatie nu wel degelijk anders dan vroeger, u was nu immers een getrouwde vrouw die u een leven met haar partner wenste uit te bouwen.

Evenmin kan het overtuigen dat uw broer u nog via uw zussen te kennen zou hebben gegeven dat u of naar huis moest terugkomen of gedood zou worden en hij er daarenboven ook mee dreigde uw echtgenoot te doden (CGVS p.8). Het is toch totaal niet logisch dat uw broer zou gedacht hebben dat deze dreigementen u ertoe zouden aanzetten uw man in de steek te laten en naar huis terug te keren.

Door dergelijke uitspraken te doen verkeek hij iedere kans op slagen, dat behoeft geen verdere uitleg en ondermijnt dan ook verder uw geloofwaardigheid.

In de verdere lijn is het eveneens ongeloofwaardig dat u na uw bevalling op 25 oktober 2015 nog zo'n drie jaar wachtte alvorens het land te verlaten. Het CGVS kan aanvaarden dat u aanvankelijk niet kon reizen vanwege de gezondheidstoestand van jullie dochter, u zelf was aanvankelijk ook niet in goede doen, doch kan er toch van uitgegaan worden, gezien de door u geschetste context, dat jullie al eerder zouden zijn vertrokken, temeer uw echtgenoot dan ook nog eens illegaal in het land verbleef (CGVS p.11; CGVS I echtgenoot, p.16-17). Bovendien kan ook de manier waarop jullie gereisd zijn niet overtuigen. Zo weet u niets over de paspoorten waarmee jullie zouden hebben gereisd, noch waar jullie zijn geland, de smokkelaar zou alles hebben geregeld. Gevraagd wat jullie in geval van een controle, die tijdens een dergelijke reis nooit uit te sluiten valt, zouden hebben gedaan komt u niet verder dan te stellen dat 'hij' voor alles zorgde (CGVS p.10; CGVS I echtgenoot p.5-6). Ook dit is ronduit ongeloofwaardig, u geeft aan dat de smokkelaar jullie begeleidde en bijgevolg kon hij, wanneer jullie tegen de lamp zouden lopen, eveneens in de problemen komen. Dat hij jullie dan op zijn minst niet zou hebben voorbereid op de personalia gevoerd in de reisdocumenten, is dan ook ronduit ongeloofwaardig.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan er geen geloof worden gehecht aan de door u beweerde problematiek en dient u de vluchtelingenstatus te worden geweigerd."

De schending van artikel 8 van het EVRM, dat het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven behelst, en het betoog van verzoekers dat zij, zo zij het grondgebied zouden moeten verlaten gescheiden zouden worden van hun echtgenoot/vader en van hun zoontje/broertje, worden in het licht van het voorgaande niet dienstig opgeworpen. De Raad doet in het kader van onderhavig beroep namelijk noch uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoekers al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming.

Daarbij kan worden herhaald dat het doel van het verzoek om internationale bescherming er geenszins uit bestaat om het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde gronden (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet). Zo verzoekers bij hun echtgenoot/vader en zoon/broer in België wensen te blijven, dienen zij zich daartoe aldus te richten tot de geëigende procedures.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Gelet op voorgaande uiteenzetting meent de Raad dat verzoekers zich niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van hun asielrelaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

4.4.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

De Raad stelt vast dat verzoekster door de commissaris-generaal expliciet gevraagd werd of zij alle problemen heeft kunnen vertellen en zij daarop geen gewag maakte van andere problemen waarmee zij in Algerije te maken kreeg (CGVS verhoor, p. 12). Bovendien antwoordde zij d.d. 18 juli 2019 ontkennend op de vraag of zij problemen heeft gehad met autoriteiten, medeburgers en stelde zij evenmin problemen te hebben gekend van algemene aard (AD CGVS, deel DVZ, vragenlijst p. 3).

In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan aldus dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet en tonen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon.

4.4.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

In de bestreden beslissingen wordt gemotiveerd als volgt: *“U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.”*

De Raad stelt vast dat uit niets blijkt dat er in Algerije actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is.

4.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

4.6. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of een verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

4.7. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO